

трѣбва да ги разбирате правилно. Не е въпросъ за красотата и за грозотата, нито за знанието и за невежеството. Когато говоримъ за знанието, подразбираме богатството. Казано е, че знанието е богатство. Знанието и богатството се придобиватъ. Обаче, това, което се придобива, сжщевременно се губи. Следователно, тѣ сж преходни нѣща. Можете ли да кажете че знанието и, богатството сж ваша собственостъ, щомъ ги губите? Не е ваша собственостъ това, което се губи и придобива. Ваша собственостъ е само това, съ което се раждате. Това, което придобивате впоследствие, не е ваше. Ако човѣкъ става ученъ впоследствие, неговата ученостъ е присадка на живота му. Какво знаемъ за присадките? Присадката не е сжществено качество на дървото. Щомъ се отчупи присадката, дървото проявява своето първично естество. Въ това отношение, културата, цивилизацията, религията, етикециитѣ сж външни присадки къмъ човѣшкия животъ. Даже и змията, която се отнася жестоко съ своитѣ жертви, обича музиката. Тя обича жабешката пѣсенъ и подъ звуцитѣ на тази пѣсенъ хваща жабата за крачето и цѣля я гълта. Значи, разположението на змията къмъ музиката е присадено, не е качество на нейното естество. Защо жабата крѣпка, когато змията я хване за крачето? Защото става нѣкаква промѣна въ живота ѝ, главно въ нейното съзнание. Сжщото става и съ човѣка, когато кракътъ му се парализира. Даже и да не усѣща болка, човѣкъ започва да плаче и да пѣшка. Защо? Защото кракътъ е тѣсно свързанъ съ съзнанието му. Всѣка промѣна, която става въ ставитѣ на човѣка, се отразява и върху съзнанието му. Понеже кракътъ на човѣка е свързанъ съ добродетелитѣ, а тѣ — съ духовния животъ, затова човѣкъ не трѣбва да изкълчва крака си. Всѣко нарушаване на здравословното състояние на единъ отъ удоветѣ на човѣшкия организъмъ произвежда вътрешна дисхармония въ него. Органитѣ на човѣшкия организъмъ сж създадени отъ известни добродетели. Следователно, всѣко заболяване на нѣкой отъ органитѣ на човѣшкия организъмъ указва влияние върху онази добродетель, която го създаде.

Като знаете това, вие можете да си обясните, на какво се дължи стремежътъ на човѣшката душа. Всѣки човѣкъ се стреми къмъ развиване на своитѣ добродетели.